

SENTÈNCIA 15-94 DE 14 DE JULIOL DE 1994

Responsabilitat per accident.- Perjudici de lleure.

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS

1. RESULTANT: que el Tribunal de Corts va dictar sentència en data 11 de març de 1994; compartint la responsabilitat de l'accident (del qual en va ser víctima Lluís L.L. en data. 25 d'abril de 1991, en un 75%, a càrrec d'Eladi L.G., i 25% a càrrec del segon, condemnant a Eladi L.G. solidàriament amb la seva companyia d'assegurances la Financera a abonar a Lluís L.B. la quantitat de 111.641 PTA més la que seria fixada en període d'execució de sentència, a favor de Lluís L.L., després del corresponent peritatge mèdic que serà ordenat, i al abonar en concepte d'acompte sobre la indemnització a Lluís L.L. la quantitat de 500.000 pessetes, que aquesta decisió va ésser confirmada, en la seva totalitat pel Tribunal Superior de Corts en data 20 d'abril de 1993. Que el M.I. Tribunal de Corts, en data 11 de març de 1994, va dictar aute amb la següent part dispositiva; "Que hem de condemnar i condemnem solidàriament Eladi L.G., i la Companyia d'Assegurances "La Financera", a pagar al Sr. Lluís L.B. i a la companyia d'assegurances SCHWEIZ, les quantitats respectives de 36.175 PTA i de 18.972 PTA, i al Sr. Lluís L.L. la quantitat complementària a títol del seu perjudici corporal de 640.000 PTA.

2. RESULTANT: que contra l'aute abans esmentat s'interposà recurs de suplicació pel lletrat Sr. Jordi Segura Cobo, en interès de Lluís L.L., el qual al·legà com a motius del recurs la infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil (art. 3.9 del Decret de data 13 de juliol de 1990) sostenint d'una part que el Tribunal de Corts, pel que fa a la indemnització de la Incapacitat Total Temporal ha calculat sobre una durada de 6 mesos, quant de fet és de 6 mesos i 6 dies, i que així la víctima pot pretendre al pagament de 6.750 PTA suplementàries tenint en compte el repartiment de la responsabilitat; d'altra banda la desestimació de la petició indemnitzatòria, formulada en relació al perjudici del lleure, no és ajustada a Dret, que cal observar en aquest punt que Lluís L.L., de 16 anys d'edat en el moment de l'accident, es veu privat d'exercir qualsevol tipus de pràctica de l'esport que agrada a la gran majoria de la gent jove, i que justifica a més a més, amb l'aportació d'una llicència que practicava a alt nivell patinatge a

Saragossa, en un cert temps abans de l'accident; que sol·licita consegüentment, condemnar Eladi L.G. i la seva companyia d'Assegurances al pagament del 75% de la quantitat de 3.000.000 PTA.

3. RESULTANT: que en la compareixença per davant del Tribunal en el recurs de suplicació el lletrat Sr. Manel Mas i Ribó advocat d'Eladi L.G., i de la Companyia d'assegurances "La Financera" interposa recurs fonamentant-se sobre el punt 9 de l'article 3 del Decret de 13 de juliol de 1990 "infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil", considerant que el valor del punt de la incapacitat parcial permanent fixat a 100.000 PTA pel Tribunal de Corts, és excessivament elevat tenint en compte el coeficient de la incapacitat parcial permanent i l'edat de la víctima i no ha d'ésser superior a 400.000 PTA; que s'oposa finalment a la demanda de la indemnització del perjudici del lleure, l'existència de la qual no queda establerta.

4. RESULTANT: que el Ministeri Fiscal fa observar que el recurs es limita a discutir el quantum que en concepte d'indemnització civil ha de rebre el perjudicat Lluís L.L., i sol·licita que se'l tingui per comparegut, i part als efectes que en Dret escaigui.

FONAMENTS DE DRET

1. CONSIDERANT: que en primer lloc, el recurrent reprotxa l'autè de data 11 de març de 1994 per haver rebutjat la seva reclamació a títol de perjudici de lleure pels motius que aquest no ha justificat en el moment de l'accident la pràctica d'un esport.

2. CONSIDERANT: que el perjudici de lleure es defineix per la disminució dels gaudiments de la vida resultant de la impossibilitat o la dificultat de lliurar-se a fer activitats normals de l'esplai, que el Dr. Vidal realça, en el seu informe del peritatge mèdic, que Lluís L.L., presenta una limitació de la flexió del genoll prohibint-li qualsevol activitat esportiva de nivell mitjà; que la víctima de 16 anys d'edat, en el moment de l'accident ha quedat des d'ara privat de practicar les activitats esportives a les quals es lliura la gran majoria de les persones de la seva edat, pateix d'un perjudici d'esplai cert, que ha d'ésser reparat per l'assignació d'una quantitat de 200.000 PTA de les quals 150.000 PTA després de l'aplicació del repartiment de responsabilitat.

3. CONSIDERANT: que en segon lloc la durada de la incapacitat total temporal és de 190 dies segons el perit que el Tribunal de Corts, ha avaluat, la indemnització representativa del perjudici sobre una durada de 6 mesos a

raó de 45.000 PTA per mes; que efectivament Lluís L.L. pot pretendre una indemnització corresponent a 6 dies suplementaris, calculada sobre una mateixa base és a dir 6.750 PTA ($45.000 \text{ PTA} \times 30/6 \times 75\%$).

4. CONSIDERANT: finalment sobre la incapacitat parcial permanent que l'avaluació del punt de la incapacitat a 100.000 PTA, retinguda pel Tribunal de Corts, per una víctima de 17 anys d'edat, en el moment de la consolidació i estimada a 8% de la incapacitat parcial permanent és totalment raonable, i correspon a la valoració mitja del punt acordada en casos similars; que la decisió presa serà doncs en aquest punt confirmada.

Vistes la Constitució, el Codi Penal el Codi de procediment penal, la jurisprudència, els usos i costums i les altres fonts del Dret del Principat d'Andorra.

D E C I D I M

Que estimant el recurs de suplicació formulat en la present causa en nom i interès d'Eladi L.G. i de la companyia d'assegurances "La Financera"

1. confirmem els pronunciaments de l'aute del M.I. Tribunal de Corts dictat el dia 11 de març de 1994, excepte pel que fa l'avaluació del perjudici de lleure i de la incapacitat total temporal, a títol dels quals condemnem Eladi L.G. i la companyia d'Assegurances "La Financera" solidàriament a abonar a Lluís L.L. les sumes respectives de 150.000 PTA i de 6.750 PTA suplementàries.

2. Declarem d'ofici les despeses processals causades pel recurs.

3. Manem que es remetin les actuacions amb testimoni d'aquesta sentència al Tribunal de Corts, per al seu compliment i la seva execució. Demanem l'avís de recepció.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i firmem.